

ב"ל (חיפה) 09-09-10789 - בן ציון ראובני נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 09-09-10789 - בן ציון ראובני נ' המוסד לביטוח לאומי מבחן חיפה
ב"ל (חיפה) 10789-09-09

בן ציון ראובני

ע"י ב"כ - עו"ד סנדרוביץ'

נ ג ד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד דויטשר

בית דין אזרוי לעבודה בחיפה

[05.02.2013]

כב' הסגנית נשיא איתה קציר

פסק דין

1. בפני ערכור על החלטת הוועדה הרפואית לערירים (נגעי עבודה), מיום 18/01 ("הוועדה"). בהחלטתה קבעה הוועדה כי נכותו הייצה של המערער היא בשיעור 23% מיום 1/4/04 ("ההחלטה").

2. טענת הערעור היא שועדת הרשות טענה לעניין הפעלת תקנה 15 משאימה את עמדת המעסיק לפיה המערער פוטר עקב שינוי מבנים ולא עקב תפוקודו.

3. המשיב טוען כי הפעלת תקנה 15 מצויה בשיקול דעתה המוחלט של הוועדה, וכי מדובר בקביעה רפואית-מקצועית, ושמכך לא נפל פגם משפטי בהחלטתה.
להלן עובדות המקירה:

4. בטרם יוכרע הערעור לגופו, להלן תמצית עובדותיו:

א. המערער, יlid 1948, נפגע בתאונת דרכים ביום 17/09/03.

ב. ביום 04/06/1 הוכרה התאונה כפגעה בעבודה.

ג. ביום 08/09/18 נבדק המערער על ידי ועדת רשות לעניין הפעלת תקנה 15, אשר עיניה בדו"ח ירידת בהכנסות מיום 08/09/16 ובמכתב הפיטורים. ועדת הרשות קבעה:

"התובעolid 1948 עבד שנים רבות ביוניילוור כמנהל חשבונות ולאחר מכן גם מבקר מלאי, חזר לעבודתו לאחר היעדרות של חודשים ועבד בה עד פיטורי - 6.06, לדבריו מעבידו בשל שינויים ארגוניים בחברה. עפ"י הממצאים הרפואיים אשר פורטו בדוח ועדת הרשות סבורה שאין לנו כל מגבלה רפואי המונעת ממנו להמשיך בעבודתו".
ד. ביום 18/09, לאחר שקיבלה את דוח ועדת הרשות, סכימה הוועדה את הדיון בעניינו של המערער. הוועדה הקשיבה לדברי המערער ובא כוחו לשערר, עזה"ד מנשה משה, עזינה במקתבו מיום 18/09, בו העלה את השגתו כנגד קביעותה ומסקנתה של ועדת הרשות. לדעת הוועדה, אין קשר בין הנכות הפסיכיאטרית לבין הירידה בזיכרון.
הוועדה עזינה בדוח ועדת הרשות וקיבלה את המלצתה, לפיה אין מקום להפעלת תקנה 15. לדעת הוועדה, "אחווי הנכות הרפואית שנקבעה אינם מגבלים את התובע מלחזר לעובדה", ولكن נקבעה לumarur נכות יציבה בשיעור 23%. מיום 1/4/2014.

לאור האמור לעיל אני קובעת כדלקמן:

5. אקדמי ואומר, כי לאחר שעינתי בנימוקי הערעור, בפרוטוקולים של הוועדות ובכלל החומר המונח בפניו ונתקתי דעתם לטענות הצדדים בדיון, הגיעו למסקנה כי דין הערעור להתקבל.

6. לטענת המערער, ועדת הרשות התعلמה מצאי בדיקתו ומהטייעוד הרפואי בעניינו, המצביע על מגבלה בזיכרון, יכולת הארגון וה邏輯; ועדת הרשות התعلמה מהקשרתו המקצועית, עברו התעסוקתי ומימונו, וכן התعلמה מתחבירים שהוגשו מטעם עמייתו של המערער.

הumarur הוסיף וטען, כי ועדה רפואי לעיראים מאוחרת יותר, מיום 11/7/18, קיבלה את טענות המערער ונקבעה לו נכות גבואה יותר תוך שימוש תקנה 15 במלואה (מע/1). לשיטת המערער, יש להסדיר עניין זה רטראקטיבית לתקופה הקודמת נשוא החלטת הוועדה דן.

7. לאחר קבלת ההחלטה נשוא הערעור, הגיע המערער תביעה להחזרת מצב לפי תקנה 36. המערער הציג בדיון את פרוטוקול הוועדה הרפואי לעיראים מיום 11/7/18 (מע/1) ממנו עולה שהוועדה קבעה שיש להפעיל את תקנה 15 במלואה, וזאת "לאחר שעיניה בדיון שיקום ועדת רשות ובמחלצתה". נראה, כי משקעה ועדה מאוחרת יותר שיכולה ביצוע המטלות על ידי המערער נגעה בעקבות הפגיעה בעובדה - יש מקום שהוועדה תעין בההחלטה הוועדה הרפואי לעיראים מיום 11/7/18 ובמלצת ועדת הרשות עליה התבessa אותה ועדה. הוועדה תשקל אם יש באמור כדי לשנות מקבילהה בדבר אפשרות הפעלת תקנה 15 בעניינו של המערער ממועד קביעת דרגת נכות יציבה בעקבות הפגיעה.

לאור האמור, דין הערעור להתקבל.

8. לאור האמור לעיל, עניינו של המערער יוחזר לוועדה הרפואי לעיראים, באותו הרכב, על מנת שתעניין בההחלטה הוועדה הרפואי לעיראים מיום 11/7/18 ובמלצת ועדת הרשות עליה התבessa אותה ועדה. הוועדה תשקל אם יש באמור כדי לשנות מקבילהה בדבר אפשרות הפעלת תקנה 15 בעניינו של המערער ממועד קביעת דרגת נכות יציבה בעקבות הפגיעה. ההחלטה הוועדה תהיה מפורטת ומונומקט.

הumarur יזמין להופיע בפני הוועדה, גם באמצעות באי כוחו.
9. המשיב ישא בהוצאות המערער בגין הליך זה בסך 3,000 ש"ח אשר ישולם לידי המערער תוך 30 ימים מעת שיומצא למשיב פסק הדין.
לצדדים מוקנית, תוך 30 ימים מעת שיומצא להם פסק דין זה, הזכות לבקש מבית הדין הארץ לעובדה בירושלים רשות לערער על פסק הדין.
ניתן היום, כ"ה שבט תשע"ג, (5 פברואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.